

Објава рата Турској

Сан уснијо Мехмеде султане
Баш у петак у турску неђељу
Ђе му на двор кубе раздробљено
А сво царство тамом прекривено.
Њиме плове под крстом заставе,
А крст часни стоји изнад главе.
Сан уснијо, па се уплашио
И од страве на ноге скочио,
Око себе буле окупио,
Окупио буле казиваче,
Да му страшне снове растумаче.
Мудре буле ,мудро казиваху
Наш велики добри Падишаху,
Сан је страшан више га не снијо,
Нит га снио нит оком видио.
Што ти на двор кубе раздробљено,
А сво царство тамом прекривено
То ће на те, неко ударити,
И твоју ће Круну раздробити;
А што плове под крстом заставе
И крст часни што је изнад главе,
Он се кани на те, да удари
То су Срби, Грци и Бугари,

И проклета Црна Гора мала
Која нам је много јада дала,
Иако смо под Беч долазили
Њу нијесмо никад покорили.
Таман они у ријечи били,
Кад долеће сив –зелен соколе
Из питоме вароши Тополе,
Са оцака Вожда бесмртнога,
Назва цару и булама Бога,
Па му књигу испод крила даде,
Како даде тако и нестаде.
Из Стамбола са турског престола
Узе царе књигу од сокола,
Па је силан сломи и разломи
А кад виђе четири печата
Њему добро знана и позната,
Од четири православна краља,
Господара балканских земаља.
Први печат, Круне Немањића,
Петра Краља Карађорђевића,
А други је од грчких земаља,
Трећи печат бугарскога краља
А четврти Цара од јунака,

Кад их виђе кукала му мајка,
Проли сузе низ лице бијело
Малакса му снага и тијело
Земљи паде те се обнезнани
Поскакаше буле и дворјани,
Притрчаше везири и паше,
Умише га водом са извора
А залише биљем од разбора.
Кад у живот повратише цара,
Стари Селман Паша проговара:
Откуд књига, огњем да изгори
Умало нам цара неумори,
А нас свије у црно завије.
Цар му пружи ситну бурунџију,
Читај Паша свима да те чују,
Шта краљеви нама поручују.
Селман књигу од цара прихвати
Па је поче лагано читати.
Ој! Мехмеде силан турски царе
Силан царе земље од преваре
Многе смо ти молбе упутили,
Ђе смо тебе и порту молили
Да на Раји зулум не чините,
Да нам земље отете вратите,

Што су некад припадале нама
И нашијем славним државама.
Србин тражи Царство Душаново,
Рашку земљу и равно Косово
Метохију и Македонију
Грци траже Солун и Кавале,
Сво Егејско море и обале
И острва морем растурена,
А Бугари Бијела Једрена,
И све земље до Црнога Мора,
А малена иште Црна Гора,
Тврди Скадар на води Бојани,
Ђе су људском крвљу окупани,
Сви темељи и тврди зидови
Ђе гинуше српски соколови,
Бранећ земљу и свету слободу,
Богом дату свакоме народу.
Ако милом нећеш дати ово;
Ти нас чекај царе на Косово.
На Косову и на Куманову,
На бијелом Скадру и Пљевљима,
На Солуну и на Једренима,
И свуд редом ђе су земље наше
Које Турци силом отимаше

кроз вјекове и прошле земане,
а ти сада одлучи Султане
па нам јави за петнајест дана
оћемо ли дијелит мегдана
ил, ћеш земље отете вратити
и са нама мира учинити.